

Panaszlevél a magyar „kultúrkinccs” megmentésének érdekében ^[1]

„Az a csodás „Szilveszteri Műsor” a TV-ben, mesztelen [!] idióta magyar „zenekartagok”.. (?zene-kar?) mesztelenül [!], a farkukra zoknit húzva himbálóztak a TV-ben.. ordítva gorilla hangon, ér-telmetlen szöveget sok-sok néző felháborodására, sok fiatalnak utat mutatva a szabadság (nem szabadság) felé. Mindezt az állam pénzén. Mennyit költve ezekre a trágár dolgokra és kinek a pénzét??”

Bevezetés

A 20. század hetvenes-nyolcvanas éveiben számos új zeneirányzat érkezett, vagy inkább tört be nyugatról a keleti szféra „legvidámabb barakkjába”, Magyarországra. A gyakran közvetlenül egymás után, vagy éppen egymás mellett jelentkező zenei divatirányzatok (pl. rock, metál, punk, az oi, vagy éppen a különböző könnyedebb zenék, és egyéb más irányzatok) ismét felforgatták a zenei műfajok állóvizét és több jelenségük a hatvanas évek beatzenéjéhez hasonló társadalmi sokkot okozott. E zenék és szövegek, ill. a zenekarok tagjai már hatósági eljárásokat is kiváltottak (pl. a CPg punkzenekar bebörtönzése 1984-ben).

A nem kívánt jelenségekre nem egy esetben a társadalom is reagált (pl. a Mos-Oi! zenekar ellen is lakossági bejelentés után indult meg az eljárás). *Köpeczi Béla* művelődési minisztert számos alkalommal, különféle okokból szólították meg és fel a kulturális élet észlelt visszasságai megfékezésére.

Az 1986. márciusban beérkezett levelet négy, magát orvosnak nevező személy írta alá, de valószínűleg csak egyikük írhatta (a kezdő sor egyes szám első személyben íródott). E felháborodott levél kiváltó oka egyrészt a zenei-, az irodalmi-, ill. a filmművészetben észlelt trágárnak tartott, vagy éppen pornográf stílus megjelenése, valamint ehhez kapcsolódóan az 1985. évi szilveszteri műsor egyik botrányos jelenete. Ezen kívül ítéletet mondtak a könnyűzene új együttesinek zenei tudásáról és viselkedéséről is.

A zenei irányzatok esetében az 1986-ban már nem éppen kezdőknek számító *Zalatnay Saroltát* említik negatív szövegkörnyezetben, valamint egyszer azokat a csöveseket is elítélőleg hozzák szóba, akik ebben az időszakban (pontosabban a korábbi években) az ún. „fekete bárány” zenekarok köré csoportosultak (Beatrice, Hobo Blues Band, stb.). Név szerint nem bírálunk zenekarokat, zenei irányzatokat, a Bergendy Szalonzenekarról azonban elismerőleg szólnak.

A művelődési minisztert a levélben többször is megszólítják, de egyszer sem elvtársnak, hanem Miniszter Úrnak nevezve. *Köpeczi Béla* a levelet *Vajda György* miniszterhelyettesel, *Pándi András*sal, a Minisztérium egyik főosztály-vezetőjével, valamint *Kóhalmi Ferenc*cel, a Filmfőigazgatóság vezetőjével láttatta. Kapcsolatos intézkedéseik nem ismeretesek.

A levél írógéppel készült, és néhány betűjét kézzel javították. Az aláírásokat golyóstollal írták. A borítékon egyedüli feladóként egy női név szerepel, címet viszont nem adtak meg. Gyakori a szövegben a szokásos egy darab vagy három darab pont helyett a két pont (..) használata, melyet a közlésnél megtartottunk. Az egyértelmű elgépeléseket javítottuk, a jellemző hibákat és az értelmetlen fogalmazást [!] jellel emeltük ki.

Forrás

Igen tisztelt Miniszter Úr!

Több kortársam és kollégám véleményével egyező felháborodásomat írom meg önnek, s felhívom szíves figyelmét a nagyon elterjedt magyar specialitásokra a kultúra területén.

Amikor Ön Hazánk művelődés és-és kultúrpolitikánk élére került [!] nagyon örültünk, mert egy nagyműveltségű, kiegyensúlyozott, tisztelettel övezett miniszterre számítottunk, aki kézbeveszi az értékes kultúrkinccseket, s gátat szab a sok mocsoknak, szennynek ami lassan (hiába cikkeznek róla az újságok nincs semmi eredménye) betéríti ezt a hajdan tekintélyes kultúrkinccsekkel dicsekedhető országot.

Ezzel szemben? Soha annyi mocsok, trágárság nem volt még a magyar irodalomban ([popup title="Hernádi [Gyula]" format="Default click" activate="click" close text="Hernádi Gyula (1926. augusztus 23. – 2005. július 21.), író, forgatókönyvíró."]) könyvei, Raffai Sarolta, Jókai Anna, stb.), filmművészetben, mint most. Nincs olyan filmalkotás manapság, melyben ne köitálással „kedveskednének” a nézőknek. Perverz szerkezések, trágár, vulgáris szavak kíséretében. A könnyűzene? Mint a nyavalyatörésben szenvedő, mosdatlan testű és szájú munkakerülő bivalyerős bizonytalan tekintetű ingyenélők ordítanak melódia, ritmus nélküli tébolyult pofákkal, bolondítva a 13-15 éves ifjúságot.

Még a „Zalatnai művésznök” - művésznök?? - sem restell „hölgy” létére tőkösökről dalolni jókedvében. No igen, ez reprezentálja az ő egyéniségét, de énekelje otthon halkán a hálószobájában.

Az a csodás „Szilveszteri Műsor” a TV-ben, mesztelen [!] idióta magyar „zenekartagok” .. (?zenekar?) mesztelenül [!], a farkukra zoknit húzva himbálóztak a TV-ben.. ordítva gorilla hangon, értelmetlen szöveget sok-sok néző felháborodására, sok fiatalnak utat mutatva a szabadság (nem szabadság) felé. Mindezt az állam pénzén. Mennyit költve ezekre a trágár dolgokra és kinek a pénzét??

Tisztelt Miniszter Úr! Az ön tárcáján belül is van egynéhány ember - gondoljuk - akinek az elsődleges feladata az lenne, hogy mielőtt engedélyt ad az ilyen műsorok, könyvek, filmek bemutatására, megnézi [és] szelektálja ezeket, s ha nem szolgálják az ízléses, nívós kultúrál szórakozást, nem ad engedélyt arra, hogy ezeket az ízlésmorbid, trágár dolgokat bemutassák. Vagy a cél az, hogy valóban a káromkodásról, mocsokról legyen híres ez az ország? Lassan kivetkőznek így is az emberek önmagukból. S a fiatalok? Adni kell alájuk [a] lovat, hogy ha a nyakukba akasztanak egy-két húros gitárt, és lehúzzák a gatyájukat, s himbálják a nemiszervüket, akkor már együttesek, s már „koncert”-jük van. Koncert! Valamikor a koncert a legnemesebb zene hallgatására volt hívatott. Most négy idióta ordít, az már koncert. S erre engedélyt is kap. A művelődés gazdáitól.

Hol vannak a régi, lírai filmek, melodikus zenék, versek?

Ja! Azok gi-csesek [!]! Vajon okoztak-e kárt a magyar kultúrában annyit, mint ma a műsorok.

Egy évig Londonban voltunk ösztöndíjasként. Egy év alatt annyi mesztelenséget [!], perverzítást, mocskot nem láttunk, mint otthon két hónap alatt. Ott van pornográfia, de azt a perverzek megveszik maguknak nagy pénzért és titokban tartják, mert ráfizetnek. Nálunk a diákok főműsorban gyönyörködnek Esztergályos Cecília [!] művésznök autóban történő szerethezésében egy sofőrrel, igazi emberközelen... Mit tanuljanak fiataljaink, ha meg sem próbáljuk fékezni az elszabadult poklot? Féltreértés ne essék, nem vagyunk aggastyánok, mi 1954-ben születtünk, talán elég modernek is vagyunk, csak nem trágárok.

Pl. A PULZUS (Módos Péter) műsor, idioták ordítózása.

Jó kezdeményezés a Bergendy zenekar. ^[2] - Valószínű Ők maguk is megundorodtak a sok himbálódzástól, pedig Ők viszonylag sima [!] zenét játszottak. Melódiájuk most kellemes, ízléses, valóban zene, nívós táncmuzsika.

Az újságok cikkeznek a sok trágár műsor miatt, de Önök rá se hederítenek. Lovat adnak a csövesek, munkakerülők alá.

Egy sebész társaság négy tagja.

(Olvashatatlan aláírások.)

MOL XIX-I-9-b-713-1986. (Magyar Országos Levéltár, Köpeczi Béla miniszter, 1986. évi 713-as iktatószámú ügyirat). Eredeti, gépelt tisztázat.

Címkék:

[CPg](#) ^[3]

[Beatrice](#) ^[4]

[Hobo Blues Band](#) ^[5]

[Köpeczi Béla](#) ^[6]

Kiadás: 10. évfolyam (2010) 6. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/kuriozumok/panaszlevel_a_magyar_kulturkincs_megmentesenek_erdekeben.html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/kuriozumok/panaszlevel_a_magyar_kulturkincs_megmentesenek_erdekeben.html

[2] <https://www.archivnet.hu/javascript%3A%20void%280%29%3B>

[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/cpg>

[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/beatrice>

[5] <https://www.archivnet.hu/cimkek/hobo-blues-band>

[6] <https://www.archivnet.hu/cimkek/kopeczi-bela>